

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:21	16:21	16:23
יציאה:	17:11	17:11	17:14
ר"ת:	17:44	17:44	17:48

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:03

פרשת תולדות

עלון מס': 388

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

כיצד אפֿשור לקבל סימן מבורא עולם?

יתברך רחם עליו ובטל את השדוך מפני שאותה אשה אינה מתאימה עבורו. וכן פשטבוקש עשירות, לעתים אינו מודע לכך שנסיון העשירות קשה יותר מנסיון העני, והפסדו יסגור אותו מלאות את בוראו חלילה, ולכן הקב"ה מונע ממנו את העשר.

דרך מאוד מועילה לראות את השם יתברך היא, ע"י בקשה ממנו יתברך, דהיינו, לדבר אתו ולהתחנן לפניו: "רבונו של עולם, תזכה אותי לראות אותך דרך הנבואים שלך, ולהרגיש ולהעריך את הנסים התמידיים שאתה עושה עמדי. תן לי סימן שאתה שומע אותי ושומר עליי". תהליך זה נקרא "בונה אמונה".

פעמים רבות היהודי מרגיש שהבורא אינו שומע לתפלותיו, וזאת משום שלא השקיל להתבונן ולראות איך השם כבר עזר לו בענין שבקש. כמו שמשפריים על יהודי שעשה עסקה עם הבורא, והתחייב לו שאם ימצא לו חנייה פנויה בתל אביב בשעות הבקר העמוסות, הוא מקבל על עצמו לחבל כפה למשך כל שעות היממה. והנה, בשעה שהתקרב למקום שרצה להחנות את רכבו, בדיוק אז יצא רכב מחנייה סמוכה והתפנה עבורו מקום. באותו רגע נשא עיניו לשמים ואמר: "תודה רבה, הסימנך לי לבד, העסקה בינינו מבטלת".

במשך השנים הרגשתי שבכל פעם שאני חושב על הבורא יתברך ומאמין ביכולתו ובוטח בו שיעזר לי לפתור בעיה מסוימת שנראית מרפכת מאד, והשם יתברך הראה לי שהוא שומע תפלה, ופטר לי בעיה, כך נכנסה בלבי תוספת אמונה שהשם יתברך באמת נמצא אתי, שומע אותי בכל רגע, ויודע את מחשבותי ומחכה שאפנה אליו בכל ימן..

וכך היה פעמים רבות פשנשאליתי: "מדוע הקב"ה אינו שומע לתפלותי, הרי בקשתי ממנו כל כך הרבה שיעזר לי להתחזק בעבודתו וביראתו! ואותם שואלים לא שמו לבם שבאותו הזמן היינו באמצע שיחת חזק, והשיבותי להם: "מי נראה לכם שלח אותי לדבר אתכם, אם לא הבורא יתברך?".

למה הדבר דומה? לעובד ומעביד, שפעמים רבות בקש העובד טובה מהמעביד, כגון הלוואה או חפשה לא צפוי, והמעביד תמיד נענה לו בשמחה. עם הזמן מתחזקת בלבו של העובד הידיעה שהוא יכול לסמוך על טוב לבו של מעבידו, ויש בלבו שלווה מסוימת, כיון שידוע שכאשר יצטרך עזרה יש לו למי לפנות.

מטרת פרק זה לעזר לנו על ידי ידיעת הבורא יתברך בחוש ממש, שנשמח מאד בקיום רצונו ובקמוד תורתו, ולא יפנסו ספקות בלבנו: אולי הכל קורה במקרה, ולמה לנו לטרח הרבה בקיום המצוות...

כך גם יחוש האדם שהרגיש את מתיקותו של הבורא, שפענו לו בעת צרתו ופטר לו את בעיותיו. כתוצאה מכך, בפעם הבאה ירגיש יותר בטוח לפנות אליו, וכך אחרי כמה פעמים שיראה שהקדוש ברוך הוא ממלא את משאלות לבו, מרגיש היהודי בטחון חזק יותר בקרבת הבורא אליו ובאהבתו הרבה אליו. מה מבקשים???

ככל שתגדל אמונתנו בבורא יתברך, כך נבין את הזכות הנפלאה שנפלה בחלקנו לשמח את בורא כל העולמות, ורק אליו נתפלל ונחל. והחשוב מכל, שנבין: אין לנו לאן לברח ממנו יתברך, כיון שמלוא כל הארץ כבודו. אדרבה, אליו בלבד יש לנו לברח. וכמו שכתב רבנו שלמה אבן גבירול בפיוט הנורא ליום הכפורים: "ממך, אליך אברח". מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

חשוב ביותר לדעת, שקדם שאדם מדבר עם השם יתברך ומבקש בקשה כלשהי, שיבדק היטב אם הדבר באמת נכון בשבילו, מפני שפעמים רבות היצר מסית את האדם לבקש דברים שאינם טובים עבורו, כגון אשה מסוימת שלדעתו היא טובה עבורו - והשדוך לא יצא לפעל, וחושב הצדיק בלבו שהשם יתברך אינו שומע לתפלותיו, שהרי לא נתקומה בקשתו. והאמת שהבורא

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

סגולת ה"בת עיין"

אור לי"ב כסלו, חלום היהילולא של בעל "הבת עיין"

הרב אברהם דב בן רבי דוד מאזוריטש, בעל ה"בת עיין"

סגולה נפלאה היא לערוך סעודה לרגל יום פטירתו של הצדיק מובא כי העורך סעודה בתאריך זה זוכה לישועות גלויות ובפרט בזיווגים ובזרע של קיימא ניתן לתרום לסעודה הנוכרת במסעדה להצלחתכם

03-8000770

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה רפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: שלום לכבוד הרב אני גר בפתח תקוה ועובד בלוד, ורציתי לשאול האם מותר לי לצאת מוקדם בבוקר ולהתפלל בלוד כדי לחסוך את הפקקים של הבוקר?

תשובה: אמנם נפסק בשו"ע [צ"צ א"] שאסור לצאת לדרך קודם תפילת שחרית אלא א"כ זה לצורך מצוה, מכל מקום מאחר ואם יתפלל במקום העבודה יוכל לכוין יותר שלא יהיה לחוץ על הזמן נחשב הדבר כצורך מצוה ומותר. [שו"ע סי' פט ס"ג שו"ת ללוי אמר ח"ב סי' ג ועי' ילק"י שם סעיף לה שנראה להחמיר ועי' רמ"א סו"ס רמח בהולך לסחורה].

שאלה: האם מותר למלאות מים חמים בטרמוס בשבת?

תשובה: מותר ואין בזה משום הטמנה. [עי' שבת נא. וברמב"ם פ"ד משבת ה"ה ועפ"ד יש להקל כשי"כ בחזו"ע ח"א עמ' ע ודלא כמערכי לב בהשמטות סי' ה].

שאלה: אשה ששכחה לברך קודם הדלקת נרות שבת ונזכרה לאחר שהדליקה נר אחד האם יכולה לברך לפני שמדליקה את הנר השני?

תשובה: יכולה לברך כל זמן שלא נסתיימה המצוה. [ספר הפרדס ס"ס לט וכ"פ בחזו"ע ח"א עמ' קעב]

שאלה: שמעתי שע"פ הקבלה אסור להסתפר בלילה האם זה נכון?

תשובה: אמנם יש שכתבו שלא להסתפר בלילה אך זה טעות ואין בזה שום חשש.

[מועד לכל חי סי' ו אות ז במג"א סי' רנא סק"ה אולם כברדחה זאת בשו"ת יהוה דעת ח"ד סי' כ ובחזו"ע שבת ח"א עמ' כד עי"ש

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

תפילין של רבינו תם

י. נזהר שלא לדבר בין תפילין של יד לתפילין של ראש גם בהנחת תפילין של רבינו תם, אלא אם כן הוצרך לענות אמן ודברים שבקדושה [ובהנחת תפילין של רש"י אין להפסיק אף לדברים שבקדושה].

יא. לא נהג לקרוא פרשת "קדש לי" ופרשת "והיה כי יביאך", כשהניח תפילין של רבינו תם.

יב. היה מורה ובא לחתנים רבים, שאחרי חתונתם יתחילו להניח תפילין של רבינו תם.

יג. פעמים כששמע על אנשים שלא היה סיפק בידם לקנות תפילין של רבינו תם, היה רוכש להם בעצמו, ומתנה עמהם שיקבלו על עצמם להניח בכל יום (ונהג כן אף באנשים שומרי מסורת).

יד. נשאל מאדם שאירע לו שלא הניח יום אחד תפילין וביקש תיקון, הורה לו מרן הרב זצ"ל כמה עניינים: א. שיבדוק את כשרות התפילין אם הם כשרות בתכלית הכשרות (וטוב שיהיו הבתים מעור אחד עם המעברתא מבהמה גסה). ב. מעתה והלאה יתחיל להניח תפילין של רבינו תם ויקרא בהם קריאת שמע לאחר התפילה. ג. בכל יום יקבע שיעור תורה בהלכה כפי כוחו ולא יפחות משעה אחת בכל יום. (וביום שלא יכול ללמוד יפרע ביום המחרת). ד. יתן ח"י פרוטות לצדקה בכל יום לכפרת החטא. שו"ת יהו"ד ח"ז סי' ה). והשיעורים ונתינת הצדקה יהיו בכל יום במשך שנה שלימה. שם.

בנביא (שמואל ב כג) שבמהלך אחת ממלחמותיו של דוד המלך, התעוררה לו שאלה הלכתית שהיתה צריכה את הכרעת הסנהדרין, וכמה מהחייילים רצו לשמוח את דוד המלך, והחליטו לחצות את קווי האויב במסירות נפש, כדי לברר עבורו את השאלה, כששבו והתשובה בידם, לא חפץ דוד המלך לומר את ההלכה בשמם, משום שביררו את ההלכה תוך כדי סיכון עצמי, וכך אמר להם (בבא קמא סא ע"א) 'מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי, כל המוסר עצמו למות על דברי תורה, אין אומרים דבר הלכה משמו', וביאר המהרש"א (שם) כל העניין לומר 'דבר בשם אומרו' הוא כדי לזרז את הגאולה, ומכיוון שהמסכן עצמו עשה שלא כדין כשמסר נפשו על דברי תורה, אין הוא ראוי שתיעשה גאולה על ידו, ולכן לא מזכירים את דבר ההלכה משמו.

מכאן נלמד, שאין ראוי לאדם להכניס את עצמו למקום סכנה גם עבור דברי תורה, ואם כן חוזרת השאלה כיצד היה מותר לרבי יהושע בן לוי להיסתכן וללמוד עם בעלי ראתן?

וניתן ליישב זאת על פי דברי 'חידושי הרי"ם' (הובא בספר 'אמרי אמת', ליקוטים) המחדש, שדוד המלך לא העביר ביקורת על מי שמסר נפשו על לימוד התורה, אלא אדרבה אמר זאת לשבח, וכך אמר (בבא קמא סא ע"א) 'מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי, כל המוסר עצמו למות על דברי תורה אין אומרים דבר הלכה משמו', ורצונו לומר שהתחדש בבית דינו של שמואל הנביא יחידוש עצום, שכל מי שמסר נפשו למות על דברי תורה זכה להיות דבוק בתורה, ומדאגתו גבוהה יותר ממי שאומרים דבר הלכה משמו, מפני שכשמסר נפשו, זכה שהתאחדה נפשו עם התורה והיו לאחד, ובעת שנאמרת ההלכה כאילו הוזכר שמו במפורש, ולכן אין צורך להזכיר את שמו בנפרד.

נמצא שדוד המלך שיבח את חייליו שמסרו נפש כדי לברר עבורו את ההלכה, משום שעבור דברי תורה מותר להיכנס למקום סכנה גם במקום שההיזק מצוי, ואם כן הם נהגו כדיון, וכן נהג רבי יהושע בן לוי.

המצוה אין בכוחה להגן במקום שהיזק מצוי, ולכן כשהלך שמואל הנביא לדבר מצוה חשש כיון שההיזק מצוי, אך רבי יהושע בן לוי שהלך ללמוד תורה, ידע שבכח לימוד התורה יש לשמור ולהגן גם במקום שההיזק מצוי.

על פי יסוד דברי ה'קובץ' שיעורים' הביא הגאון רבי יצחק זילברשטיין בספרו 'חשוקי חמד' (כתובות עז ע"ב) שאלה שנשאל על ידי מגיד שיעור מהגליל, היה זה במהלך מלחמת לבנון השנייה (תשס"ו), באותה העת נפלו אלפי רקטות על יישובי הגליל, ואותו מגיד שיעור התלבט האם מותר לו לנסוע למסור שיעורי תורה ביישובים, מכיון שזוהו מקום סכנה וההיזק מצוי? והשיב לו, שמותר לו לנסוע למסור שיעורים כי בכח התורה להגן גם במקום שההיזק מצוי, והוסיף גם את דברי ה'משך חכמה' (שמות כז, יא) שכתב, שעל תלמוד תורה דרבים צריך למסור את הנפש, ויוכיח על כל רבי יהושע בן לוי שעסק בתורה ברבים עם בעלי ראתן.

אך בספר 'נופת צופים' כתב (הובא ב'דף על הדף' כתובות עז ע"ב) לסייג את הדברים, לדבריו, מה שאמרו שהתורה מגינה במקום שההיזק מצוי, הוא רק בעת לימוד התורה עצמו, אך בדרך הליכתו אין כח התורה מגן עליו במקום שההיזק מצוי, וראייתו שמצינו בגמרא (בבא בתרא כא ע"א) שבני העיר ירושלים לכפות זה על זה לממן פתיחת תלמוד תורה בעירם, ולא לשלוח את הילדים ללמוד בעיר הסמוכה, מפני שהדרכים הם בחזקת סכנה, מדברי הגמרא מוכח שאף בהולכים ללמוד תורה יש לחוש למקום סכנה, וכל היתרו של רבי יהושע בן לוי היה רק בעת עיסוקו בתורה.

מסירות נפש על דברי תורה

וניתן להוסיף ראייה מדוד המלך שיש לחוש למקום סכנה גם בלימוד התורה, כפי שמסופר

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

מקום סכנה במחלה נגיפית

שמואל הנביא נשלח על פי ה' למשוח לביתו של ישי על מנת למשוח את אחד מבניו למלך, שמואל הנביא חושש ללכת שמא ישמע שאלו המלך ויהרגוהו כדן מורד במלכות, ובורא עולם הסכים עם החשש שהעלה שמואל הנביא ואמר לו ללכת לבית ישי במסווה של ביקור לצורך הקרבת קורבן.

לאור הנהגתו של שמואל הנביא במקום סכנה, שואל הגאון רבי אלחנן וסרמן בספרו 'קובץ שעורים' (כתובות עז ע"ב), כיצד הגמרא מספרת (כתובות עז ע"ב) על רבי יהושע בן לוי שהיה לומד תורה יחד עם אנשים החולים במחלת 'ראתן', מחלה זו נגרמת מחמת שרץ הגדל במוחו של החולה, ויכולה לדבק דרך האוויר, מחמת זה היו החולים במחלה זו שוהים בבידוד, ואם כן יש להבין, מהו ההיתר ההלכתי להתנהגותו של רבי יהושע בן לוי להיכנס למקום סכנה? בטרם נשיב, נכתוב שיש חילוק מהותי בין המקרים כמופיע בספר 'פתחי יה' על מסכת אבות (פ"ו מ"ב), רבי יהושע בן לוי היה עליו להתמודד עם חשש להידבק ממחלה נגיפית כדוגמת בעלי ראתן, ומכיוון שנגיפים אלו אינם בעלי בחירה, משום כך לא חשש מהם רבי יהושע בן לוי בעת שעסק בתורה, אך שמואל הנביא חשש משאלו המלך שהוא בעל בחירה חופשית ויכול לבחור נגד רצונו ה', ולכן לא סמך על כך שינצל מחמת שעושה מצוה.

אך ה'קובץ' שיעורים' משיב באופן שונה: תחילה הוא כותב שיש לחלק בין הולך לדבר מצוה לבין הולך ללמוד תורה, משום שמעלת לימוד התורה, ואף במקום שההיזק מצוי, אך

שותפים! ממשיכים בבניה

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

03-8000770

ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!

ניתן להנציח להצלחה/לרפואה/לע"נ

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א 2 - 3 דקות ביום

להצטרפות חייגי:

054-8502066

בשמה ואל לזי רבך שחשם אני להודיע כי יגאל לאור הספר "שיעורי הרב יגאל כהן" פרק מוסבת אמונה ונתינת ששורה אחת ה חושך ודלררם

מחיר המהיר מול: 03-8000770
אי"ר ורד: yabia-omer.co.il
במחלקת המכירות

לאשת החיל

כתר על הראש - אמה בבית יהודי!

יש בתוכי שניים, שני אנשים.. אחד טוב אחד פחות. האחד אומר לי את הדברים הטובים שעשיתי היום, הוא כן מספר לי ומזכיר לי כמה פעמים הקשבת לי לילדה, וגם כמה כוסות הדחתני, אה, וגם את תפוחי האדמה שקילפתי ואת העוף שהכנת... וגם את השניצל שהכנתי לילד שלא אוהב כלום חוץ משניצל. והוא מזכיר לי ששטפתי את הבית שיהיה נעים בערב, וגם כשהייתי ממש ממש עייפה, שמעתי את הילדה בכיתה א' קוראת, כי... ככה צריך. ככה היא מתקדם ותדע לקרוא בסוף.. כנראה. אתן שואלת למה הוא מגמגם האיש הזה? למה? כי יש משמאלו איש אחר, שעל כל מילה שהוא אומר, הוא עונה שתיים, תמיד יש לו מה לענות. תמיד הוא יגיד ש"כן הקשבת לילדה... אבל כמה פעמים הוזזת את העיניים ממנה? וכמה פעמים אמרת "שניה לא עכשיו", והיו פעמים שאפילו העזת ברוב חוצפתך לענות לטלפון היא באמצע משפט... ואת הכוסות שהדחת... נו טוב, עזבי שהם לא ממש מבריקים כמו שצריך, אבל מה עם כל שאר הסיורים מארוחת הצהריים? מתי בדיוק תשטפי אותם? מחר? כי בערב את תמיד "אמורה מעייפות...", וארוחת הצהריים שהכנת... כן היא הייתה נחמדה, אבל צילי וגילי ממש לא אוהבות תפוחי אדמה, את זה שכחת? ולמה בכלל להכין לפני שניצל במיוחד? את לא חושבת שהוא יגדל להיות מפונק ככה? תני לו לגווע ברעב עד שישכים לאכול את מה שאת מגישה".....

בקיצור - הבנת את השיח, מוכר לכן מאיפשהו? אז למה ייסורי המצפון אוכלים אותי? למה אני לא מצליחה להתגבר עליהם, וללסוף את לחיי ולחבק את עצמי ולומר "את טובה"?! את ממש טובה!

למה בכל פעם שהמשהו הטוב שבתוכי אומר מילה טובה, המשהו השני אומר הרבה יותר מילים, שהן הרבה פחות נעימות לשמוע, והרבה יותר מפילות ומייאשות?!

למה בכלל נבראו ייסורי המצפון האלו, זה משגע אותי, כל היום אני שואלת את עצמי, למה אני לא מספיקה ביותר, מסקבלים במתנה לילדה - חבילת ייסורי מצפון שנולדה ביחד עם הילד הראשון.. אפשו בכלל לעבוד על הקשר עם הגדול, אם אני לא פוגשת אותו בקושי...

כל דבר נראה בגודל של ה, כל פרור של אשמה מאיים לבלוע אותי לגמרי, ולהפיל אותי במדרון החלקלק של רגשות האשם.. שהם מובילים לכזה "דאון", לעשיה על ניוטרל.. בקושי לזוז, הכול מייאש, הכול סוגר.. אין לי כל הזמן את הכוחות לעבוד על עצמי. גם מול עצמי, גם מול משפחתי, הורים, אחים, ואם זכיתי, אז העבודה הגדולה היא מול הבעל ושלא נדבר על החבילה החגיגית והכבדה ביותר, שמקבלים במתנה לילדה - חבילת ייסורי מצפון שנולדה ביחד עם הילד הראשון.. מרגע שאמרתי לך "מזל טוב", נולד יחד איתו שק כבד של ייסורי המצפון, הם מלווים כל אמה באשר היא.. זה מולד..

וכל אחת מאיתנו רוצה להיות טובה יותר, כל אחת שומעת מכל הכיוונים מה כביכול כן צריך לעשות, ובמה אני ממש גרועה בו.. איך נתקדם ככה? איך נמשיך לעמוד בשמחה? כי לעבוד כולן עובדות, לא משנה באיזה תחום, בעבודה או בבית. כולן עומלות בעולם הזה, המבדיל ביננו לבין כולן זה שאנחנו צריכות לעבוד בשמחה.

כולן יכולות לעשות זאת, אבל מי שקרובה לבורא עולם חייבת לעשות את זה. כי את יודעת שהכול מנוהל במדויק על ידי אבא עצום וענק שאוהב אותך כל כך, וכל דבר הפעוט ביותר שאת עושה בביתך, הוא מצווה גדולה לאין ערוך. וזו לא המצאה. זה פסק הלכה (ממורה דרכנו הגאון הרב יגאל כהן שיזכה לחיים טובים וארוכים).

נדע כולנו, שאין מקום להקשיב למישהו השני הזה, שמנסה להסביר עד כמה את צריכה לעשות אחרת, ומה שאת עושה הוא לא טוב - כי אין כזה דבר. בורא עולם רואה באור גדול את הטוב שלך. תדעי, כל אחת שקוראת עכשיו - שאם זכית וקיבלת נשמה כפיקדון בעולם הזה - הקב"ה בכבודו ובעצמו הסמיך אותך להיות אמה. הוא בחר בך מכל הנשים בעולם להיות שותפה שלו בחינוך הנשמות הללו, שלא הגיעו אלייך במקרה. את הכי הכי טובה להם. במיוחד אם את לא מושלמת. כי אם הקב"ה היה רוצה שלמות הוא היה נותן נשמות למלאכי השרת. אבל את, עם המעלות היקרות ועם החסרונות המתבקשים, הכי הכי מושלמת בעולם, לכל נשמה ונשמה שמתחבבת בביתך. שלא יהיה לך שום ספק בכך. למה אני בטוחה? כי הקב"ה בכבודו ובעצמו הסמיך אותך. הוא שם לך כתר על הראש - אמה יהודיה!!! ומי יכול לפקפק בכך?

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הספר: 058266571

פנינים מהפרשה

על הכל וקודם כל - תפילה ויעתה יצהק לה' לנכה אשתו כי עקרה הוא ויעתה לו ה' ותהר רבקה אשתו (בה, כא)

חז"ל אמרו שהאבות היו עקרים מפני שהתאוהו הקדוש ב"ה לתפלתם. ואפשר לומר עוד סיבה, והיא שנלמדו אנו עד כמה חשוב להתפלל על כל דבר ולא להתייאש שהרי כמו שקיבלנו את כח מסירות הנפש של אברהם אבינו בתורשה, כך גם אנו מקבלים מהאבות והאמהות את כח התפלה שאם מגיע מעומק הלב קרוב לודאי שתבוא הישועה.

ובענין זה כתב מרן זצוק"ל בספרו ענף עץ אבות על דברי המשנה שאמר ר' שמעון בן נתנאל (בפרק ב): הנה אף על פי שאמרנו במועד קטן (כח). בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא, אלא במזלאת תליא מילתא, מכל מקום בתפלה יכול לשנות הכל לטובה. וסמך לזה מהפסוקים, ועבדתם את ה' אלהיכם - זוהי תפלה, וע"י התפילה יזכה שיקיים בו:

ובירך את לחמך ואת מימך, הרי מזוני.

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך, הרי בני.

את מספר ימך אמלא, הרי חיי.

ובלבד שתהיה תפלה בכוונה מלאה. ובפרט תפלה שאחר תלמוד תורה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת פינחס (דף רטז) וז"ל: תא חזי כל בריין דעלמא קודם דאתייהיבת אורייתא לישראל הוון תליין במזלא, והכי נמי בני חיי ומזוני, אבל בתר דאתייהיבת אורייתא לישראל אפיק לון מחיובא דכוכביא ומזלי, ודא אוליפנא מאברהם דחזא במזלא דלא עתיד למהוי ליה ברא, וקודשא בריך הוא אמר ליה צא מאיציטגנינות שלך וכו'.

(ותרגמו - בוא וראה עד שקיבלו ישראל את התורה, כל בני העולם היו תלויים במזל, וכן גם היה לגבי בני, חיים ופרנסה שגם הם היו תלויים במזלו של האדם אבל אחר שנמסרה התורה לישראל הוציאם הקב"ה מתחת שלטון המזלות, ולמדנו זאת מאברהם אבינו שעל פי מזלו היה צריך להיות עקר והנה אמר לו הקב"ה צא מחוץ לשליטת מזלך ואתה תזכה לבן) (פניני יביע אומר על התורה עמ' 27).

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

אלף דולר על קפיצה לברכה

הפרשה פותחת בלדתו של בחירי האבות 'יעקב אבינו' ע"ה, יעקב אבינו מסמל את התורה והתמדתה פי'דוע.

הייתי רוצה להתעבב דוקא בעת הזאת במעלת לומדי התורה, דברנו על זה בעבר ואחזר שוב כי ראיתי שבתוך מחננו נכנסה הפרצה הנוצרה הזו.

ואביא מעשה שספר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א ואולי נזכה להתחזק בכבוד התורה ולומדיה. ואם מ'דמון להתקל באדם שאינו מתנהג עם ת"ח כראוי, יש למחות בו.

בישיבת פילדלפיה באר"ב, בראשה עמד הגאון רבי אליהו שווי זצ"ל, מגדולי ראשי הישיבות, בקשו פעם כמה מתלמידי לעשות נחת-רוח לרוב ביום הפורים. הם ידעו שהישיבה נתונה במצוקה כלכלית, והחליטו לסייע לו בפרעון החובות.

מה עשו? - נגשו הבחורים לאחד מגבירי היהודים של פילדלפיה ושטחו לפניו את מצוקתה של הישיבה, ובקשו ממנו לתרם סכום כסף נכבד לאחזקת לומדי התורה.

הגביר שמע את הדברים, והסכים, אבל אמר שיעשה זאת בתנאי אחד. באוירה של יום הפורים, הוא החליט לעשות צחוק עם הבחורים, ואמר להם כך: הנה אתם כאן 6 בחורים; אני מוכן לתרם אלף דולרים עבור כל בחור שיקפץ בבגדיו אל... ברכת השחיה הפרטית שלי הנמצאת בחצרו! אם בלכם תעשו זאת,

ותקפצו לברכה עם הבגדים, תצאו מכאן עם צ'ק על-סך 6,000 דולרים טבין ותקלין.

הבחורים, שבאו מתוך פנה סהורה לסייע לרובם, נענו לדרישה המוזרה, וקפצו אל תוך הברכה. למותר לציין שהבחורים יצאו משם כשהם רטבים עד לשד עצמותיהם, אבל עם שמחה בלבם למראה הצ'ק הגדול בן 6,000 דולרים שנמסר להם.

והנה הם מגיעים בלב פועם אל ראש הישיבה, ומוסרים לו את הצ'ק. הגביר שווי הפתע, ושאל את תלמידי המסורים כיצד הצליחו להשיג סכום כה גדול. הבחורים לא הסתירו את הארוע שהיה בבית הגביר, ואת דרישתו מהם לקפץ לברכה.

מששמע ראש ישיבת פילדלפיה כך, השתנה מראה-פניו, ונראה היה שהוא פועם מאוד. הגביר שווי קרע את הצ'ק לגזרים, ואמר: 'בשום אופן לא אקח כסף שהגיע בצורה שזו. ישיבה אי-אפשר לבנות על ידי בזוי תלמידי חכמים!'

גביר זה היה צריך לחלוץ את מנעליו, ולבקש מחילה-וכפרה מפל אחד מבני הישיבה שהגיעו לביתו. וכיון שלא עשה כך, לא זכה שהכסף שלו יגיע לישיבה הקדושה.

השאלה שהגיעה אליו היתה, מה יעשה עתה הגביר עם הכסף שתתן, שישאר בבנק ללא שמוש? הרי מדובר לכאורה בנדר של צדקה, ואם

המשך מוסר עם סיפור

הישיבה לא מונגה לפדות את הצ'ק, מה דינו של הפקדן? והשבנו, שהפקדן אינו צדקה, ואין כאן לא נדר ולא פלוס. פדי להמחיש את הדברים אמרנו, מה היה קורה אלו הגביר היה נדר לישבה 6000 ג'וקים – האם היה בכך נדר? בנדאי שלא! לכן, גם הפקדן שהגיע בעקבות הזלזול בתלמידי חכמים, אינו בגדר נדר.

ראיה לכך אפשר להביא מהגמרא במסכת מנחות (ק"ג א'), "האומר הרי עלי מנחה מן השעורים (והרי אין מביאים מנחה אלא מן החטים) יביא מן החטים". וכתב על כך הברטנורא, וקגון שאמר "אלו הייתי יודע שאין מביאים מנחה מן השעורים, לא הייתי נדרר אלא חטים". אבל אם אמר "לא הייתי נדרר כלום", אינו חייב כלום.

מבאר, שפאשר אדם מתחייב בצורה לא נכונה, והתכנן להתחייב רק בצורה זו,

הרי זה כאלו לא התחייב במאומה. והוא הדין בשאלתנו, כיון שהגביר התחייב לתרום את הפקדן רק בדרך המשפילה, ובצורה שפזו לא בונים ישיבה, הוא לא התחייב... ועוד נראה, שכגון שהגביר שווי, שהיה אחד מגדולי הדור, סבר שאין מצוה בנתינתו זו, אלא להפך, אם פן אין כאן נדר-מצוה קלל, וממילא גם מטעם זה – יכול לחזור בו, מפני שלא התחייב, ולא היה כאן נדר.

ובדרך אגב למדנו ממעשה זה על החיוב לשמור על פבדו של כל ת"ח באשר-הוא, גם אם הוא 'רק' בגדר של בחור וכן-ישבה. בקריעתו את הצ'ק למד אותנו ראש ישיבת פילדלפיה על ערכו ושניו של כל מי שעמל בתורה, ומשקיע בה את כל זמנו וכוחותיו. דבר מאוד גדול למדנו כאן. שבת שלום ומבכר!

המסעדה
מסעדה חמה ממתן "ישיבת אור" (מסעדה חמה ממתן "ישיבת אור")
מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

יש אזכרה לאחד מיקיריכם?
בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה" תהיו שותפים למאכל למעלה מסאה ועשרים איש לעילוי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

היזה להוות שותף
באחזקת תורה של
למעלה מ-120 אפרים!
בית המדרש "יביע אומר" בבני ברק
מנציע לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות.
בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!
לפגשים חייגו: **03-8000770**

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

'כל ישראל ערבים זה לזה' (שבועות ל"ט ע"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים נשאלתי מאת יהודי מיוחד, שאינו מדבר על לשון הרע על אף אחד, האם מותר לספר לחברו דברי גנות על פלוני שירד מהדרך, כדי שיתפלל עליו בלב שלם ולא רק בערך, שישבו מהרה לדרך הישרה, וימצא את הדרך חזרה, ולהתחנן בעבורו שיחזור למוטב, שלא ישאר כמות שהוא עכשיו.

כותב הרב נסים קרליץ בספרו 'חוט שני' (שמירת הלשון פרק ו' סעיף ז'), שבאופן כזה מותר לדבר גנות על השני, שכיון שרוצה בטובתו, ואינו מתכוין לגנותו, שמכיון בדבריו לתועלת, כדי שחברו יסגור ליצר הרע את הדלת, בכדי שיתפלל עליו חבירו, דבר גנאי באופן זה מותר לאומרו. אך צריך להזהר לספר בצמצום, רק את מה שנצרך לתועלת, בלי להרחיב במאום. נתפלל על הצלחת עם ישראל מכל הלב, כי את זה אבא בששמים מאוד אוהב. ולסיים נמשיך לחזק את העין הטובה בינינו, וכך נעריך ונכבד חבירנו.

בכל ליל הסדר נוהגים עמך בית ישראל לשיר את הפיוט 'אחד מי יודע', שלכל העדות עמוק בלב הוא נוגע. שואל האדמו"ר מספינקא: מהו מהות השיר, ומהו המסר שהוא מעביר?

ותשובתו בדברים מאירים, שהלילה הזה הוא ליל שימורים, דברי סנוגוריא על ישראל אנו מזכירים. המשה חומשי תורה, שהיא לנו אורה, שלשה עשר מדאי – מדות הרחמים, שבכותם אהנו קיימים, ארבע אמהות, שעל עם ישראל מתפללות, וכן על זה הדרך, סנוגוריא עצומה על ישראל ולא רק בערך.

ושואל האדמו"ר הצדיק והקדוש, שאלה שהיתה צריכה לעלות לנו בראש, איזו סנוגוריא יש במה שאומר הפייטן בשיר, את 'תשעה ירחי לידה' מזכיר. ומתריך האדמו"ר הקדוש והטהור, תשובה מדהימה הרי היא כמגדלור, איך לחזק את העין הטובה על אחינו עם ישראל, לתשובה כזאת מי מלל ומי פלל. שגם אם רואים יהודי שנראה רחוק מאוד משמירת תורה ומצוות, תשעה חדשים בבטן אמו היה אז באורות, ולמד שם את כל מקצועות התורה, כולל את חלקי המשנה ברורה, וכמו שמוכר במסכת נדה (דף ל' ע"ב), וכך היא המידה.

וזו היא סנוגוריא גדולה ועצומה על כל אחד ואחד מעם ישראל, ועל ידה נזכה בקרוב ממש לבית המקדש בנין אריאל.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מידי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 077-2222-069 שלוחה 3 ואחר כך הקש 1. שמעו ותחי נפשכם. כמו כן ניתן לקבל חומר (מיוחד) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל. 052-768-3816.

פניני הדף היומי

מאת הרב: ג' ירון מרדכי זכאי שליט"א

תפילה ולימוד בבית הקברות

לומד שהושיבו ישיבה על קברו (בבא קמא דף ט"ז)

בסוגייתנו מסופר שלאחר שנפטר המלך חזקיהו שהיה מלך צדיק והרבה לימוד תורה בעם, ולכן עשו לו כבוד והושיבו תלמידים שלמדו תורה בסמוך לקברו, ובגמרא מובאת מחלוקת כמה זמן למדו שלשה ימים שבעה ימים או שלושים יום לאחר פטירתו.

ובתוספות (ד"ה שהשיבו) כתבו שצריך שיתרחקו ארבע אמות מהקבר ולא שלמדו ממש סמוך לקברו, והטעם שצריך להתרחק ארבע אמות מהקבר כשרוצה ללמוד משום שבנסכת ברכות (דף יח') מבואר שאסור להכנס לבית קברות עם ציציות מחוץ לבגדים משום שבכך הוא לועג דהיינו שהוא מראה למתים שהוא יכול לקיים מצוות בזמן שהם לא יכולים. והוא הדין שלא ילמד שם.

אמנם מרן ב"כסף משנה" (הלכות אבילות פרק י"ג הלכה ט') הביא דברי מהר"י אבהו שמה שנהגו לומר פסוקים ותהילים בסמוך לקבר מראה לאיסור לועג לרש משום שעושים זאת לכבוד המת ובמצב כזה אין איסור, ואכן מרן בשולחן ערוך (יורה דעה סימן שד"מ) פסק שמתוך ללמד תורה ופסוקים לכבוד המת בתוך ארבע אמותיו.

והנצי"ב בספר העמק- שאלה כתב שנהגו להקל וללמוד סמוך לקברו משום שנהגו להעמיק את הנפטר יותר מעשרה טפחים ונחשב שנמצאה ברושת אחרת, ובזמן חכמי התלמוד אין לכך טעם להעמיק כך.

והנה מצינו היום שמארגנים היום בערב ראש חודש או בזמנים קשים עצרת התעוררות בבית הקברות שקבורים שם צדיקים או בקברי צדיקים וגם מתפללים שם מנחה, ולכאורה אין לכך טעם היתר שהרי נפסק בשולחן ערוך

(אורח חיים סימן ע"א סעיף ז') שאסור לקרוא קריאת שמע תוך ארבע אמות של מת או בבית קברות ואם קרא או התפלל לא יצא ידי חובה משום שקנסוהו חכמים שעבר על איסור לועג לרש, ואחר זמן מצאתי שכבר מרן החיד"א בספרו שם הגדולים הוקשה לו על מה שמכו להתפלל בקברי צדיקים סמוך לקברו והרי בשולחן ערוך נפסק לאסור, ושם כתב ללמד זכות על פי דברי ספר חסידים שרבינו הקדוש לאחר פטירתו היה מגיע לביתו בכל ליל שבת ועושה קידוש לבני ביתו ומשום שצדיקים במיתתם נקראים חיים, ואם כן גם אלו שמתפללים בקברי צדיקים (שאינם נמצאים בשטח בית קברות כללי) סומכים על כך שהצדיק שנפטר נחשב כאדם חי.

שבת שלום

המעוניין לרכוש את הדיסק אונקי על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ישעוירים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

ל"ביע אומר"- הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

נתן אגרום

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה